

NAAR DE PARIJSE MODE

Een komedie in twee delen

door

JURGEN VANDEWEERT

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NAAR DE PARIJSE MODE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JURGEN VANDEWEERT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/003
ISBN 9789038518381

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren – 1 edelfigurant)

PRUDENCE ESTHERE PACHOMEE DE GUINDE DE PIROTIN, praat met Frans accent

JEROME CYRILE EUSTACHE DE GUINDE DE PIROTIN, de oudere broer (edelfigurant)

CELESTIN QUINTIN BARTHOLOME DE GUINDE DE PIROTIN, de jongere broer

THEOCRIN EPIPHANIE DE CROCQ'EN DOUFFE, de huishoudster, eventueel Crétien, is doof

DONATIEN WITTEVRONGEL

EGIDE CRISPIN THEODARD D'AVIDIEUX DE L'ADRE

AMANDINE FREDERIQUE ANCHOREE D'AVIDIEUX DE L'ADRE, zijn oudste dochter

EMELINE HYACINTHE CORNELIE D'AVIDIEUX DE L'ADRE, zijn jongste dochter

ERNESTINE ODULPHE DE L'APPE DE L'ANDOUILLETTE, zijn huishoudster, een brave dame

JUSTIN POLYCARPE ANSELME DE GUILLEBAUD, ceremoniemeester, een verwijfd type

GREGOIRE BERTIN EUSEBE DE FREDEGAND, zijn assistent

DECOR

De bedoeling is om de scène in 4 stukken op te delen.

1. De straat, 2. De tuin, 3. De woonkamer van het gezin Egide en 4. De woonkamer van het gezin Prudence. Nr 3 en 4 sober , maar in functie van het stuk ingekleed. In beide woonkamers, een kast achteraan, een tafel met enkele stoelen. Voor het contrast is het fijn om de kamer van Egide in te kleden met versleten meubelen en die van Prudence met chique meubelen.

In de tuin op de scheiding van de 2 woonkamers staat een kleine fontein. Indien technisch mogelijk zou het interessant zijn om de waterstraal van de fontein te kunnen regelen in hoogte.

Ook een tof idee is om de woonkamers op een verhoog te zetten. De ingang van de woonkamers zijn voor de woonkamer van Egide, langs jardin (links). Voor de woonkamer van Prudence cour (rechts). Er hoeven geen wanden gebouwd te worden, dit stuk kan perfect in doeken gespeeld worden. Nog fijner is als je in drie niveaus kan bouwen.

3 WK Egide	4 WK Prudence
2 Tuin	
1 Straat	
publiek	

Belangrijk: Omdat dit stuk op het einde van de 18, begin 19^e eeuw speelt wordt er bewust met momenten gebruik gemaakt van hoofds taalgebruik. Het is dan ook fijn om kleding uit die tijd te gebruiken. De twee dochters uit het gezin van Egide dragen een kleed dat ruim is aan de voorzijde omdat hier een kussen op de buik dient aangebracht te worden.

EERSTE DEEL

Scène 1: In de woonkamer van Egide

EGIDE: *(zit op de scène aan tafel in zijn woonkamer en roept)* Titine!

TITINE: *(achter)* Ernestine.

EGIDE: Titine!

TITINE: *(komt op kant jardin)* Mijnheer Mijnheer.

EGIDE: Titine.

TITINE: *(kordaat omdat ze haar naam correct wil horen)* Ernestine.

EGIDE: Hier. ... of nee weg. Weg, zeg ik.

TITINE: Maar mijnheer... *(wil weggaan)*

EGIDE: Titine ...

TITINE: *(draait terug richting Egide)* Ernestine! ... Moet ik nu blijven of moet ik nu gaan?

EGIDE: Hier. ... Weg ... buiten, zeg ik.

TITINE: Maar waarom?

EGIDE: Waarom? Jij zit mij voortdurend te bespioneren.

TITINE: *(verontwaardigd)* Bespioneren? Maar mijnheer ...

EGIDE: *(beeldt dit uit terwijl hij nerveus rondstapt)* Je wroet met je ogen, als een varken met zijn snuit. Wroet, wroet wroet!

TITINE: Als een varken?

EGIDE: Met zijn snuit!

TITINE: Met zijn snuit?

EGIDE: Ja, als een varken! Wroet, wroet, wroet!

TITINE: Maar mijnheer, in 's hemelsnaam. Hou nu toch eens op.

EGIDE: Ophouden? ... Ik ben nog maar pas begonnen.

TITINE: Wat heb ik nu weer uitgespookt?

EGIDE: Niets!

TITINE: Maar...

EGIDE: ... maar ik zie dat je van plan bent iets uit te spoken.

TITINE: Ik ga! *(wil af gaan kant jardin.)*

EGIDE: Je blijft!

TITINE: *(keert terug op haar stappen)* Mijnheer, met permissie gezegd. Ik begrijp u niet meer.

EGIDE: Titine.....

TITINE: ... Ernestine ...

EGIDE: ... Titine, met permissie gezegd. Ik begrijp je maar al te goed. Terwijl ik hier ben, (*gebaart naar deze woonkamer*) zou jij maar al te graag van de gelegenheid gebruik maken, om in de andere kamers te gaan zoeken naar ...

TITINE: Naar wat?

EGIDE: ... naar niets. (*ratelen*) Oh, ik ken je maar al te goed. Jij laat geen enkele gelegenheid voorbij gaan om je smerige, hatelijke, ziekelijke, achterbakse, hemeltergende, anti-altruïstische nieuwsgierigheid tentoon te spreiden.

TITINE: Nieuwsgierig. Ik?

EGIDE: Ja, jij.

(*Titine gaat naar de kast.*)

Wat ga je doen?

TITINE: Een woordenboek nemen.

EGIDE: Waarom?

TITINE: Om de betekenis van het woord anti-altruïstisch op te zoeken. (*tegen zichzelf*) Zij die aan de galg bengelen beseffen niet eens hoe gelukkig ze zijn.

EGIDE: Wat sta jij daar te mompelen?

TITINE: Die hoeven tenminste geen oude gierige gek te dienen. Gierig? Wat zeg ik. Een gierigaard stelt zich tevreden met een stuiver in twee te bijten, maar hij ... hij weigert zelfs een bril op te zetten, omdat erdoor kijken sletig is voor de glazen.

EGIDE: (*staat plots achter Titine*) Ja, dat is ook zo.

TITINE: (*verschiet*) Mijnheer, heb jij nu even tijd om te luisteren naar ...

EGIDE: (*maakt een wegwimpelend gebaar en loopt nerveus rond*)... Ik weet het al. Ik weet het al. Ik weet het al. Het huishoudgeld. Niet genoeg. Je komt er niet mee toe. Wees wat zuiniger mens. Loop de winkels af. Kijk en vergelijk de prijzen. Wik en weeg, en koop niet in om het even welke winkel, zoals om het even welke blaar. Trouwens, zeven jaar geleden hebben wij het daar ook al eens over gehad.

TITINE: Juist, en zeven jaar geleden heb jij het huishoudgeld ook niet vermeerderd, zodat ik nu al veertien jaar met dezelfde som moet zien rond te komen. Weet jij wat momenteel een brood kost?

EGIDE: (*duidelijk geagiteerd*) Een brood. Een brood.

TITINE: Ja, een brood. Bijna 2 maal zoveel als zeven jaar geleden, en bijna vier maal zoveel als veertien jaar geleden.

EGIDE: Vier maal zoveel? Dat zijn de bakkers. Ga naar de bakker en zeg dat hij zijn brood goedkoper maakt. Het is niet omdat hij grof geld wil verdienen, dat ik kwistig en roekeloos met mijn geld moet gooien.

TITINE: En dan zijn er nog Amandine Frédérique Anchorée en Emeline Hyacinthe Cornélie.

EGIDE: (*steeds nerveuzer*) Zwijg mij van Amandine Frédérique Anchorée en Emeline Hyacinthe Cornélie. Twee nagels aan mijn doodskist. Twee tuttebellen. En kwistziek. Jurken, jurken en nog eens jurken.

TITINE: Jurken, jurken! Eén. Tien keer ingepakt, twaalf keer uitgelaten en zeven valse zomen aangenaaid.

EGIDE: Eén jurk? (*kordaat*) Twee jurken!

TITINE: Goed. Twee jurken. Een meisje van dertig jaar. Je kan ze toch moeilijk nog in haar doopmanteltje laten rondlopen.

EGIDE: Jurken, jurken. Zwijg mij over jurken.

TITINE: Jurken, jurken. Ik wou het trouwens niet hebben over jurken. Ik wou over iets anders praten.

EGIDE: Dat is dan pech. Want vandaag praat ik over niet anders dan jurken, jurken. En nog eens jurken. *(Egide gaat af kant jardin.)*

Scène 2: In de woonkamer van Egide

TITINE: *(schreeuwt)* Aagh! Ooit wring ik zijn nek nog eens om. Zo'n vrek.
(Amandine komt aarzelend binnen kant jardin.)

AMANDINE: Titine.

TITINE: Ja.

AMANDINE: Is hij weg?

TITINE: Ja, kom maar.

AMANDINE: *(zit duidelijk wat in de put)* Titine, hoe moet dat nu? Ik hou het niet langer meer uit. Ik durf mij op straat niet vertonen en vader durf ik niet onder ogen te komen. Zelfs Emeline Hyacinthe Cornélie, mijn zus, loopt nu al met zo een kleed rond. Aan iedereen vertel ik dat het een nieuwe creatie is.

TITINE: *(sarcastisch)*... een nieuwe creatie ...

AMANDINE: ... dat het een nieuwe creatie is ...

TITINE: Een creatie zo oud als de straat denk ik.

AMANDINE: ... Titine! ... dat het een nieuwe creatie is van de Parijse couturier Jean Céleste du Bas Corsage de la Haute Taille. En dat alles om mijn gezegende toestand te verbergen.

TITINE: Gezegende toestand! Zeg dat wel.

Scène 3: In de woonkamer van Egide

(Emeline komt binnen kant jardin, zij lijkt een beetje simpel van geest, ze fluistert verlegen)

EMELINE: Wat is dat een gezegende toestand?

(Niemand antwoordt.)

(zagerig) Wat is dat een gezegende toestand?

TITINE: Een gezegende toestand is een toestand die alles behalve gezegend is.

EMELINE: Nu weet ik nog niet veel meer hoor. *(trekt een pruillip)*

AMANDINE: Spreek eens wat luider. En zwijg.

EMELINE: Titine, wat heb ik nu weer verkeerd gezegd?

TITINE: Als je iets niet weet, moet je het maar vragen. Of je d'er altijd een antwoord op krijgt, dat is wat anders.

EMELINE: (*frutselt aan het kussen*) Dat kussen zakt altijd naar beneden. Hoe komt het dat dat bij jou niet zakt?

TITINE: Dat zal bij haar ook wel gaan zakken, en zo te zien zal dat niet lang meer duren.

EGIDE: (*off scène*) Titine!

AMANDINE + EMELINE: Oei, papa! Kom, wegwezen.

(*Amandine en Emeline af kant jardin*)

EGIDE: (*off scène*) Titine!

TITINE: Wat een leven, wat een leven. Langs de ene kant moet ik alles doen wat ik kan om zijn ogen te openen voor de werkelijkheid en langs de andere kant moet ik alles doen wat ik kan om zijn ogen te sluiten voor de werkelijkheid.

EGIDE: (*off scène*) Titine!

TITINE: Ja, ik kom!

(*Titine af kant jardin.*)

Scène 4: In de woonkamer van Egide

(*Egide komt op kant jardin. Theocrine komt tegelijk op kant cour in de woonkamer van Prudence. Ze stoft de kast af.*)

EGIDE: Waar is zij? (*controleert de ruimte*) Titine!

TITINE: (*off scène*) Mijnheer!

(*Egide gaat af.*)

EGIDE: (*off scène*) Titine!

Scène 5: In de woonkamer van Prudence

(*Prudence off scène.*)

PRUDENCE: Jérôme!

THEOCRINE: Ja, Madame.

PRUDENCE: Maar, ik roep niet tot gij.

THEOCRINE: Maar ik ben hier toch.

PRUDENCE: Alors, ik roep tot Jérôme.

THEOCRINE: Ja, ja, ik kooooom.

(*Prudence komt op in haar woonkamer langs kant cour. Zij spreekt met een Frans accent. Haar broers niet.*)

PRUDENCE: Theocrine, alstublieft, luister ne keer. Gij hebt toch nog wel nen ietsepietse trommelviezeke in één of ander oor zitten he. Ik wil enkel en alleende

Jérôme, mijn broer zien, ja. Dus asjeblief Theocrinneke ga weg en roep als den bliksemschicht mijnheer Jérôme!

THEOCRINE: Ja, ja ik hoor het. U hoeft zo niet te roepen. Ik ben niet doof.

PRUDENCE: Domestiques. Knechten en meiden. Zwijg mij der van hein. Ik heb er mijnen buik van vol.

CELESTIN: (*op kant cour, ziet Prudence*) God die weet het. Maken dat ik wegkom. (*wil wegluchten*)

PRUDENCE: Ah, Célestin, waar is uwen broer Jérôme?

CELESTIN: In de tuin bij het prieel.

PRUDENCE: Wat doet die zo pril op den dag bij de prieel in de tuin. Dat is voor mij ne complete vraagteken hé.

CELESTIN: Aan het vissen.

PRUDENCE: Aan het vissen! ... bij de prieel in de tuin? En wij hebben niet eens ne vijver.

CELESTIN: Ik weet het ma soeur, maar broer Jérôme oefent zijn werptechniek met zijn hengel.

PRUDENCE: Werptechniek met nen engel?

CELESTIN: Maar neen ma soeur. Geen engel, maar een hengel. Een hengelroede. Een roede. God zeg ...

PRUDENCE: (*verontwaardigd*) Een roede? Maar enfin! Wat zit mijn Jérôme met zijn roede te gooien in den hof?

CELESTIN: Hij doet alsof ... hij doet alsof hij een vis aan de haak slaat ... God zeg, ma soeur, dat is moeilijk uit te leggen hoor.

PRUDENCE: Moeilijk uit te leggen. Moeilijk uit te leggen. Nikske van. Ik heb het wel verstaan. Hij zou veel beter zijnen engel naar de vrouwen gooien en proberen ne meiske aan den haak te slaan. Vissen op ne goeie meiske dat moet hij doen. Vandaag is hij justekes op zijne kop 49 jaar, zeven maanden en drie dagen. De fleur van zijn leven kan niet van de éternité blijven duren. Hij moet zich ne meiske zoeken dat bij hem past. Hij heeft ne schone postuur, is intelligent, dat zit trouwens in de familie, langs mijne kant althans, is goed gefortuneerd en op zijne leeftijd moet hij nog alles kunnen wat er van hem wordt verwacht, denk ik. Maar enfin, hij moet er werk van maken. Straks gaat hij op voor zaad als nen uitgedroogde plant in nen verwilderden hoek van den hof. Enfin, het is toch waar? Maar ja, dat kunt gij nog niet weten. Weet ge wat, ik zal er eens werk van maken. Ik zal ik eens voor hem ne meiske aan den haak slaan. Zeg à propos, Célestin, de laatste tijd frequenteert gij zo veel de domestiques en ook, pas op ik zien alles, fixeert uwen oog voortdurend de residence van monsieur Egide Crispin Théodard.

CELESTIN: ... welke domestiques?

PRUDENCE: Wel, die tetterkont van hier tegenover en die dove kwakkel van ons.

CELESTIN: Tetterkont en dove kwakkel. Dat zijn sympathieke mensen. (*af kant cour*)

PRUDENCE: Hm!

Scène 6: In de woonkamers van Egide en Prudence en op straat

EGIDE: *(op langs kant jardin)* Geen enkele plaats is hier nog veilig. Ik zal nog verplicht zijn van overal sloten te laten zetten.

PRUDENCE: *(op langs kant cour)* Theocrine!

EGIDE: Titine!

PRUDENCE: Jérôme Cyrile Eustache!

EGIDE: Amandine Frédérique Anchorée!

PRUDENCE: Célestin Quentin Bartholomé!

EGIDE: Emeline Hyacinthe Cornélie!

PRUDENCE: Theocrine! *(af kant cour)*

EGIDE: Titine! *(af kant jardin)*

DONATIEN: *(komt op via straat kant jardin, hij is een rustig persoon, praat traag, kan als karikatuur een Limburgs accent aannemen)* Donatienke doe eens dit. Donatienke doe eens dat. Daar zie, dat is van Donatienke. Zie dat mens h2. Een dikke schijtmadam is dat. Een dikke schijtmadam. Ze zegt dat ze instaat voor mijn educatie, wat dat ook mag zijn, en weet ge wat dat ze zegt? Ze zegt: "Donatienke pas de Français, pas de centen h2. En weet ge wat Donatienke zegt? Awel, Donatienke zegt: "Pas de Flamand, pas de Donatienke! Arra! *(af kant cour)*

Scène 7: Op straat

(Justin (een duidelijk verwijfd type) en Prosper komen op kant jardin.)

JUSTIN: *(met veel gebaren)* Maar enfin, "Prosper". Prosper. Dat is toch geen naam voor de associé van Justin Polycarpe Anselme de Guillebaud, met een kleine d.

PROSPER: *(praat verlegen en stil)* Maar ik vind Prosper ...

JUSTIN: Wat zeg je? Luider praten. Meer sonoor.

PROSPER: Maar ik praat toch luid genoeg.....

JUSTIN: *(fel gesticulerend)* Neeneeneeneeneeneeneeneeneeneene ... Nee. Meer sonoor. Geluid. Volle klanken. Vloeiende volzinnen. En klemtonen, klemtonen en accenten. Een storfloed van woorden. Alles inkleden. En slogans. Slogans en slogans. "De klant is koning!"

PROSPER: *(plots luider met zelfvertrouwen)* Waar een wil is, is een weg.

JUSTIN: Neen. "Uw wensen, zijn onze verzuchtingen!"

PROSPER: Wie zijn gat verbrandt, moet op de blaren zitten!

JUSTIN: Oooohh!

(Justin wanhopig af court, gevolgd door Prosper.)

Scène 8: In de woonkamers van Egide en Prudence en in de tuin

(Deze scène springt van de ene locatie naar de andere. Tip andere locaties waar geen conversatie is, blauw uitlichten en de spelers daar in bevroren toestand laten staan.)

(Titine, Emeline en Amandine op kant jardin in de woonkamer van Egide.)

TITINE: Amandine, je zal het vroeg of laat toch tegen papa moeten zeggen.

EMELINE: Wat zeggen?

AMANDINE: Nu nog niet. *(af kant jardin)*

(Titine haalt schouders op en af kant jardin.)

EMELINE: Wat, nu nog niet? *(af kant jardin)*

PRUDENCE: *(op kant cour in eigen woonkamer)* Donatienke!

(Donatien op kant cour in woonkamer van Prudence.)

Ah Donatienke, Gij zijt toch niet komen van de melk te vergeten hé? Het is ommers voor monsieur Jérôme zijn pap. *(af kant cour)*

(Titine komt tijdens bovenstaande gesprek op kant jardin in woonkamer van Egide, opent een fictief raam aan de zijde van het publiek. Theocrine is ondertussen de straat op gekomen en van cour richting jardin gestapt, waar Titine vanuit het fictief raam met haar praat.)

TITINE: Drinkt die nog steeds pap?

THEOCRINE: Nee nee, goed gij. Dat is voor zijn pap.

TITINE: Ah ja, toch. Het is maar om te weten... *(gaat af kant jardin)*

THEOCRINE: Ik iets vergeten, niet gemakkelijk.

(In de woonkamer van Prudence: Donatien komt op kant cour met een kannetje melk.)

DONATIEN: Melk vergeten, melk vergeten. Pas de Français, pas de centen. Ik zal haar eens leren zie, pas de centen. Hier zie, godverdomme een klad speeksel in de melk. *(spuwt in de melk, zet ze op tafel en gaat af.)*

(Bij Egide komen Titine op in woonkamer Egide, gevolgd door Amandine en Emeline kant jardin. De volgende pagina's blijven de personages op de scène, tenzij anders vermeldt. We switchen van de ene plaats naar de andere.)

TITINE: Amandine, mij mag je toch alles vertellen. Je gaat toch niet zeggen dat je niet weet van wie het is?

EMELINE: *(zoals een klein kind)* Ik weet het wel. Ik weet het wel.

TITINE: God kind, vooruit ermee. Je weet toch wel wie je heeft besprongen.

AMANDINE: Er heeft mij niemand besprongen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

